

[Axel Kristensen.]

grænsninger i Importen, kunde der opstaa en Angst, saa Folk sagde: nu maa vi sikre os, for der er ingen, der ved, om ikke en saadan Rationering kommer igen. Derfor turde jeg ikke ophæve denne Rationering. Hermed anerkender jeg altsaa i og for sig det ærede Medlem Hr. Bjørners Synspunkt. Men der er et andet Synspunkt, der maa tages med i denne Sammenhæng, nemlig dette: hvis en Minister bliver stillet saaledes, at naar han har sat en Ting paa Friliste, saa fanger Bordet, saa er der ingen Mulighed for i en vanskelig Situation at fjerne den igen, uden at vi skal have Spørgsmaalet til Behandling her paa Rigsdagen; der maaske slet ikke er inde, vil det hindre Ministeren i at føre Ting paa Friliste, og det primære maa dog være, at Tingene kommer paa Friliste, det er vigtigere end at sikre, at noget mindre, der kommer der, staar fast. Jeg vilde tro, at en Minister, der har ført Varer paa Friliste, i vore Tider med det voldsomme Ønske, der er om øget Frihed paa dette Omraade, kun i yderste Nød vil slette Varer, der er kommet paa Friliste, og naar der er gaet nogen Tid, hvori disse Varer har staaet paa Friliste, vil der alligevel blive Ro om disse Spørgsmaal, saaledes at man i Virkeligheden bedst tjener det Formaal, som baade det ærede Medlem Hr. Bjørner og vi ønsker at tjene, og som jeg ogsaa har forstaaet at Ministeren ønsker at tjene, ved ikke at lovbinde Frilisten. Det er altsaa kun en Strid om, hvad vi mener er formaalstjenligt, men i og for sig er vi enige om, hvad man her maatte ønske.

Der er sket noget med Hensyn til Bestemmelserne om Betalingen ved privat Vareudveksling. Det er dog ikke noget syndeligt, idet man i Forvejen havde Ret til at foretage en Prisudligning paa dette Omraade. Der er sket det, at det nu fastslaas, at Udligningen skal finde Sted inden for samme Vareudveksling, saaledes at der ikke kan blive Tale om en Fond el. lign., men det hele gaar direkte til at billiggøre de Varer, man indfører i den bestemte Handel, der er Tale om; det er altsaa ikke noget væsentligt. Derimod er det nok væsentligt, at der sker noget tilsvarende for andre Handeler, idet den højtærede Minister har givet os den Forklaring i Udvalget, at der meget vel kunde tænkes Lande, hvor Valutakurserne var helt forkerte, og hvormed man derfor i Virkeligheden ikke kunde handle uden at foretage en Regulering. Det har vi bøjet os for, for vi har set Fortilfælde i den Retning, men vi har altsaa opfattet det saadan, at det skal være saadanne Valutaskævheder i

Prisforholdene mellem to Lande, der skal motivere, at man vil gribe ind her. Vi har ikke turdet afvise, at det kan finde Sted, og derfor har vi beholdt saa meget af denne gamle Bestemmelse, som vi har.

Med Hensyn til privat Vareudveksling har der i Udvalget været rejst meget stærke Ønsker i Retning af ligefrem at fastsætte Regler for, hvornaar der skulde gives Ret til privat Vareudveksling. Det er jo saadan, at Folk giver sig til at arbejde med noget, de synes, det er en Selvfølge, at de Varer kan vi undvære, og de Varer har vi Brug for, de gør en Indsats, de forhandler, og naar de har slidt med en Sag i 14 Dage, 3 Uger eller en Maaned, saa bum, saa kan de ikke komme videre, og saa bliver de bitre og synes, det er urimeligt, fordi de kun ser det ene Led; det, de selv har med at gøre, og ikke ser Helheden. Derfor vilde det have været uhyre ønskeligt, om man ligesom andre Steder, hvor vi har ønsket det, kunde have faaet generelle Regler fastsat her. Det har ikke været muligt, men jeg vil gerne sige, at vi fra vor Side er Ministeren meget taknemmelige for, at han har lovet i videst muligt Omfang at imødekomme de Synspunkter, der er kommet frem i Udvalget, og vi tillægger dette Løfte en Betydning, som vi meget nødig vil have underkendt.

Der er i Bestemmelserne om, at Ministeren kan foretage Beslaglæggelse af Varer, sagt, at Varerne skal være bestemt for Danmark, indkøbt eller produceret for Danmark. Nu er det vist ikke en Bestemmelse, der har betydet noget før, men dette, at Mennesker, som lader producere Varer i Udlandet og handler andre Steder og tjener Penge, kunde risikere Indgreb herfra, fordi de var danske Statsborgere, har vi fundet principielt uheldigt. Den Formulering, Bestemmelsen har faaet, er vi glade for, og vi er især glade for, at Ministeren i Betænkningen har præciseret, at ved Afgørelsen af, om en Vare var købt eller produceret med Henblik paa Indførsel i Danmark, kunde man lade det være vejledende, om der var indgivet Importansøgning. Ministeren har ikke villet binde sig til i alle Tilfælde at gøre det, men vi har alligevel maattet opfatte det, der staar i Betænkningen, saaledes, at dette skulde være den væsentlige Regel.

Endvidere er der i § 12 indføjet Bestemmelsen om generelle Regler, der offentliggøres. Det er en Bestemmelse, vi tillægger ganske overordentlig stor Betydning. Der er ikke Spor af Tvivl om, at der i Befolkningen opstaaer en Ængstelse over for disse individuelle Afgørelser, der finder Sted. Naar jeg siger, at der ikke er Spor af Tvivl om, at